

Medlem maa tilgive mig, men jeg kan ikke skrue mig op til nogen som helst Højtidelighed overfor et Forslag af den Beskafenhed som det, der her foreligger, saa meget mindre som det jo er givet, at det store Flertal af de Vælgere, der skulde gennemføre det, er ganske enige i den Karakteristik, som jeg til det ærede Medlems Fortrydelse tillader mig at citere, hver Gang han staar heroppe og demonstrerer sin Faderstolthed over dette Forslag, som jeg betragter som en Vanskabning. Det ærede Medlem har intet som helst Holdpunkt for det, han staar og siger: at der er et Flertal i Befolkningen bag de Partier, som her i Salen danner et Mindretal — intet som helst Holdpunkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Anden Næstformand (Parkov): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Tirsdag den 12. April, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Bemyndigelse for Ministeren for offentlige Arbejder til Foretagelse af visse Ekspropriationer.

2) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Tillæg til Lov for Færøerne om Fiskerilaan af 30. Januar 1923.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Voldgift i Arbejdsstridigheder, der truer omfattende Samfundsinteresser.

Mødet hævet Kl. 4⁴⁰.

105. Møde.

Tirsdag den 12. April Kl. 1.

Formanden: Folketingsmændene Axel Dam og Willesen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Ophævelse af det kongelige Teater som Statsinstitution.

Udenfor Dagsordenen har det ærede Medlem Hr. Axel Dam Ordet for at forelægge det nu anmeldte og det i Gaar anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Axel Dam):

Naar jeg ikke har indskrænket mig til at stille et Ændringsforslag til det radikale Vestres Afrustningsforslag, hvori Afskaffelsen af den tvungne Værnepligt indgaar som et Led, er det for at fremhæve den principielle Forskel, der er mellem de to Forslag. Det Forslag, jeg i Dag har den Ære at forelægge for det høje Ting, er ikke noget Afrustningsforslag, selv om Konsekvensen af dets Vedtagelse muligvis kunde blive en Afrustning som den af det radikale Parti og af Socialdemokratiet ønskede. Vi i Retsforbundet er nemlig ikke Pacifister, Fredsvenner, i den Forstand, at vi vil Fred for enhver Pris eller fordømmer Brugen af Vaabenmagt for at forsvare en Ret, der bliver angrebet med Vaabenmagt. Vi er ikke Forsvarsnihilister — i hvert Fald ikke alle —, og de, der muligvis er det, er det i hvert Fald ikke i Medfør af vort Program. For os er Ordningen af det ydre Retsværn et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, som maa afgøres af Folkets valgte Repræsentanter i Samraad med sagkyndige, men som de enkelte Vælgere ikke hver for sig kan se til Bunds i, da de ikke kender vore folkeretlige Forpligtelser og derfor ikke med et simpelt Ja eller Nej kan besvare et konkret Spørgsmaal om, hvor meget det f. Eks. maa koste.

Ganske anderledes stiller Sagen sig derimod med Hensyn til Spørgsmaalet om den tvungne Værnepligt. Det er, som jeg antydede i Gaar, et *Retsspørgsmaal* af den mest principielle Art, ikke et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, men et Samvittighedsspørgsmaal, som hvert Menneske maa kunne tage Stilling til. For os er det tillige et po-